

Trafikministeren (Bjørn Westh) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Spiritus- og promillekørsel, mobiltelefoner m.v.). (Lovforslag nr. L 176).

Forslag til lov om forlængelse af Danmarks deltagelse i det skandinaviske luftfartssamarbejde. (Lovforslag nr. L 177).

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om strategier for udvikling af den internationale dimension i uddannelserne. (Redegørelse nr. R 13).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling onsdag den 12. marts 1997.

Trafikministeren (Bjørn Westh) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om trafikikkerheden på de danske veje. (Redegørelse nr. R 14).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling fredag den 14. marts 1997.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministre.

Formanden:

Det som nr. 5 opførte spørgsmål (spm. nr. S 1504), der er stillet til justitsministeren af Kristian Thulesen Dahl, udgår efter ønske fra spørgeren til skriftlig besvarelse.

Spm. nr. S 1265

1) Til arbejdsministeren af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil ministeren uddybe, hvorfor ministeren finder, at konflikten i Nyhavn ikke rejser spørgsmål af relevans for foreningsfriheden for medarbejderne på de 17 blokaderamte restauranter?«

Skriftlig begrundelse

Det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. S 1123, at ministeren finder, at konflikten i Nyhavn ikke vedrører de ansattes foreningsfrihed.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Spørgsmålet har til formål klart og tydeligt at få belyst regeringens holdning til den enkelte lønmodtagers rettigheder på arbejdsmarkedet.

Mener regeringen, at den enkelte lønmodtager også har krav på beskyttelse, når det gælder indgåelse af overenskomst? Når den enkelte melder sig ind i en forening og foreningen indgår en overenskomst med en arbejdsgiver, har den enkelte så ikke også krav på beskyttelse af den aftale, beskyttelse mod, at andre begynder at lave sympatikonflikter og alt muligt andet for at krænke den aftale, som den enkelte har indgået med en arbejdsgiver?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Foreningsfriheden betyder, at det står medarbejderne på de 17 blokaderamte restauranter frit for, om de ønsker at være medlem af en fagforening eller de ikke ønsker at være medlem af en fagforening.

Hvis konflikten skulle ende med, at Restaurations- og Bryggeriarbejderforbundet indgår en overenskomst med arbejdsgiverne, medfører det ikke, at de nuværende medarbejdere skal melde sig ind i forbundet. De kan fortsat være medlem af deres egen forening eller holde sig helt uden for. Ved indgåelse af en overenskomst forpligter arbejdsgiveren sig derimod til at give de ansatte – organiserede såvel som ikkeorganiserede – løn- og ansættelsesvilkår i henhold til den aftale om overenskomst, som den pågældende arbejdsgiver har indgået.

Det, blokaden i Nyhavn handler om, er, om det er lovligt at iværksætte en blokade mod restauratørerne i Nyhavn til støtte for krav om

overenskomst. Det er Arbejdsretten, vil jeg gerne understrege, og Arbejdsretten alene, der tager stilling til lovligheden af anvendelse af kollektive kampskridt, så jeg vil ikke kommentere den konkrete sag, som spørgsmålet er hægtet op på.

Men jeg vil godt understrege, at en konflikt, som en part har iværksat til støtte for krav om en kollektiv overenskomst, i princippet er et af de lovlige midler, parterne kan bruge til at gennemtvinge deres krav. Det har arbejdsmarkedets parter i øvrigt været enige om i mange år, helt tilbage fra dengang Augustudvalget afgav sin betænkning og sit oplæg til den lovgivning, som arbejdsmarkedets parter reguleres efter. Det var helt tilbage i 1899, og det er faktisk den selvregulering af arbejdsmarkedet mellem arbejdsmarkedets parter, som vi i andre sammenhænge roser os af, og som vi også fremhæver som det unikke i den danske model.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Spørgsmålet her drejer sig ikke om foreningsfrihed. Det drejer sig om organisationsfrihed, hvilket er et bredere begreb, der både indeholder retten til at være medlem og til ikke at være medlem af en organisation og retten til at indgå en aftale med en arbejdsgiver. Jeg beder ikke om en juridisk redegørelse, men jeg beder om en politisk holdningstilkendegivelse, uden at man tager stilling til den konkrete sag, om, hvad regeringen mener om spørgsmålet organisationsfrihed.

Mener regeringen ikke, at man har krav på beskyttelse, når nu man har lavet sin egen selvstændige, frivillige forening og har lavet en aftale med en arbejdsgiver, eller er det kun den etablerede fagforenings rettigheder, regeringen ønsker at varetage? Det sidste er jo klart det indtryk, man får, når man hører ministerens svar.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne gentage, at jeg anerkender den model, vi har: at det er arbejdsmarkedets parter, der har deres egen grundlov, som selv regulerer forholdene på arbejdsmarkedet, og som har nogle lovlige muligheder for kampskridt for at indgå en overenskomst. Hvis der ikke er lovlighed i de kampskridt, som selvfølgelig skal have et fornuftigt formål, og hvor indsatsen skal stå i forhold til den aktion, man iværksætter, er det Arbejdsretten, der afgør, på hvilken måde skyld og ansvar skal placeres.

Jeg har sådan set meget forståelse for spørgrens ønske om at få en politisk tilkendegivelse, men der er altså ikke tradition for, og det er i øvrigt heller ikke fornuftigt, og det har det aldrig været, at en regering eller et Folketing skal gå ind og blande sig i en verserende sag, som ligger i det arbejdsretlige system. Derfor har jeg ikke lyst til og ønsker heller ikke at give min personlige mening til kende om en verserende sag, der kører i øjeblikket i Nyhavn, og som altså er en sag for Arbejdsretten.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Verserende sager kan give anledning til principielle spørgsmål, og her kan vi åbenbart nu konstatere, at regeringen ikke har nogen principiel holdning til spørgsmålet om organisationsfrihed på arbejdsmarkedet, spørgsmålet om beskyttelse af den enkeltes rettigheder til frit at vælge at være medlem af en fagforening og frit at vælge at være underlagt eller ikke underlagt en overenskomst.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg er nødt til at sige, at så har spørgeren ikke hørt efter det, jeg sagde før. Det er frit for den enkelte at være medlem af en organisation, fuldstændig frit, også selv om der på forbundsplan indgås en overenskomst. Det forpligter ikke lønmodtageren til at melde sig ind i den organisation, men det forpligter arbejdsgiveren til at udbetale løn og give ansættelsesvilkår i henhold til det, der er aftalt.

Så jeg vil godt sige, at selvfølgelig har jeg som minister, og selvfølgelig har regeringen som ansvarlig regering, en holdning til, hvordan det enkelte individ er stillet. Og det er, som jeg siger, frit for den enkelte at melde sig ind i en faglig organisation eller lade være med at melde sig ind i en faglig organisation.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Bare lige for at præcisere, at det, der er det centrale, er spørgsmålet, om man også vil anerkende den enkeltes ret til at lave en aftale med sin egen arbejdsgiver om organisationsforhold. Fint, man er frit stillet, om man vil melde sig ind, men man er tvunget til at være underlagt en overenskomst, som man bevidst selv fra starten som i eksemplet Nyhavn har fravalgt, og dér vil regeringen altså ikke gøre noget.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg tror, jeg sagde i min første besvarelse, at alle partier inklusive Venstre lægger meget vægt på at fremhæve den danske model. Den danske model betyder, at hele vores arbejdsmarked baserer sig på et trepartssamarbejde, hvor arbejdsmarkedets parter regulerer løn- og ansættelsesvilkår og aftalevilkår.

Det er et helt unikt arbejdsmarked. Det betyder, at arbejdsmarkedet selv regulerer forholdene på arbejdsmarkedet, og hvis der opstår tvister – det kan der jo godt gøre, og det gør der også – og man synes, at de kampskridt, som den ene organisation, hvad enten det nu er arbejdsgiveren eller arbejdstageren, tager i anvendelse, ikke er rimelige eller lovlige, ja, så er det altså arbejdsmarkedets parter egen domstol, nemlig Arbejdsretten, der afgør det.

Det princip synes jeg er så vigtigt at holde fast i, og derfor ønsker jeg ikke at bryde et princip, som har hundrede år på bagen, ikke bare, fordi det er gammelt, man kan jo godt bryde principper, hvis det er fornuftigt, men jeg synes faktisk ikke, det er fornuftigt at bryde det princip, at arbejdsmarkedet har et ansvar.

Det, jeg synes er vigtigt at holde fast i, og det vil jeg gerne gentage, er den enkeltes egen ret til at bestemme, hvorvidt man vil være medlem af en faglig organisation eller man ikke vil være medlem af en faglig organisation. Jeg vil godt sige – måske lidt polemisk – at det billede, som Venstre gerne vil tegne, er, at den enkelte ikke har sin frie ret til at bestemme. Og det har den enkelte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1489

2) Til fødevareministeren af:

Lene Espersen (KF):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke yderligere foranstaltninger mod indførsel af svinepest i Danmark der vil blive taget initiativ til at gennemføre såvel nationalt som på EU-plan, og som samtidig overholder fællesskabsretten?«

Lene Espersen (KF):

Baggrunden for, at spørgsmålet er stillet, er naturligvis den meget alvorlige situation, som er opstået i Europa, efter at der er udbrudt svinepest i flere af EU's medlemslande, og som en ganske naturlig reaktion kan man forstå, at svi-

neproducenterne efterlyser foranstaltninger i Danmark, som kan medvirke til, at vi forhindrer svinepesten i at komme ind over den danske grænse. Det er jo ikke kun et spørgsmål om eksportkroner, men også et spørgsmål om arbejdspladser, som har en ganske vidtrækkende karakter.

Imidlertid er vi blevet belært om, at da vi er medlem af EU og skal overholde fællesskabsretten, og da der samtidig også er et indre marked at tage hensyn til, har det været vanskeligt at træffe foranstaltninger uden at komme i konflikt med fællesskabsretten.

Med baggrund i det har jeg stillet mit spørgsmål til fødevareministeren med henblik på at høre, hvilke foranstaltninger der er forenlig med fællesskabsretten, og som kan indføres såvel nationalt som på EU-plan for at sikre, at svinepesten ikke kommer over den danske grænse.

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen):

Svinepest er en ondartet, smitsom husdyrsygdom, og et udbrud af svinepest i Danmark vil have en række alvorlige samfundsøkonomiske konsekvenser. Jeg kan godt forstå, at udviklingen i svinepestsituationen i Tyskland og Holland kan give anledning til bekymringer.

Regulering i forbindelse med udbrud af alvorlige smitsomme husdyrsygdomme er harmoniseret under regler for det indre marked. Der er således meget præcise EU-regler for, hvad de berørte lande kan, skal og må gøre.

I det konkrete tilfælde er disse regler blevet fulgt til punkt og prikke. Jeg mener for så vidt, at de foranstaltninger, der er truffet af EU og herhjemme, har været tilstrækkelige.

Vi er imidlertid nu i ministeriet gået et skridt videre, idet Veterinærdirektoratet har udsendt en bekendtgørelse om rengøring og desinfektion af transportmidler til klovbærende dyr samt om afhentning af klovbærende dyr. Bekendtgørelsen træder i kraft i dag.

Ifølge bekendtgørelsen skal chaufføren på en transportvogn, der har været anvendt til transport af dyr i udlandet, nu over for besætningens ejer og de veterinære myndigheder dokumentere, at køretøjet er blevet rensat. Endvidere må vognen ikke køre helt ind på gårdspladsen. Dyrene skal i stedet læsses på en separat udleveringsvogn el. lign., for at det kan undgås, at de kommer i direkte kontakt med bedriftens øvrige dyrehold. Jeg mener, at vi hermed har gjort, hvad der i øjeblikket er muligt for at begrænse risikoen for indførelse af svinepest.

Veterinærområdet har tidligere været et rent eldorado af tekniske handelshindringer, og det har taget mange år at gennemføre det indre marked på dette område. Og Danmark nyder godt af en stor landbrugseksport i det indre marked også på det veterinære område, og vore langsigtede eksportinteresser vil ikke være tjent med, at vi medvirker til at undergrave tilliden til de fælles regler.

Jeg føler mig i den givne situation tryk ved, at en stående veterinærkomité følger situationen tæt, og indtil videre er store områder af Tyskland og Holland blevet lukket for at forhindre yderligere smitte, og den stående veterinærkomité holder i øjeblikket stort set ugentlige møder. Således vil der også i indeværende uge blive afholdt et møde om udviklingen i svinepestsituationen.

Lene Espersen (KF):

Jeg har to spørgsmål til fødevarerministeren:

For det første vil jeg spørge, hvorfor man har udstedt en bekendtgørelse, for hvis fødevarerministeren mener, at de foranstaltninger, der er truffet både på EU-plan og nationalt, er tilstrækkelige, virker det, som om bekendtgørelsen er overflødig. Derfor jeg vil bede om en præcisering af, hvorfor en bekendtgørelse har været nødvendig på nuværende tidspunkt.

Og som spørgsmål nummer to vil jeg spørge, om ministeren her i Folketingssalen kan bekræfte, at bekendtgørelsen er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen):

Til spørgsmålet om, hvorfor vi har truffet ekstra foranstaltninger, er der at sige, at de ekstra foranstaltninger, som vi nu har udstedt en bekendtgørelse om, i realiteten var nogle foranstaltninger, der skulle være der i forvejen, for man skulle i forvejen have rengjort sin vogn, og hvis man ikke havde det, ville man blive sendt væk af den veterinær, som var til stede. Nu sikrer vi bare, at det sker under alle omstændigheder. Og så har vi sat den ekstra krølle på, at dyrene skal transporteres væk fra gården, før de bliver læsset over i en anden vogn.

Og om det EU-retlige vil jeg sige, at der i EU-sammenhæng er nogle klare regler for, hvordan vi håndterer det, og dem har vi fulgt, og at bekendtgørelsen ikke retter sig mod forholdene ved grænsen, men mod forholdene på den enkelte ejendom på dansk jord.

Lene Espersen (KF):

Jeg kan forstå, at den bekendtgørelse, der er udstedt, altså er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Men jeg vil så spørge fødevarerministeren, hvorfor bekendtgørelsen er kommet på så sent et tidspunkt. For denne problemstilling har jo været kendt i meget lang tid, og jeg tror, at der er mange, der har været utrolig urolige for, hvordan udviklingen ville blive. Og det lyder jo lidt mærkeligt, at man så lige kan trække en bekendtgørelse op af skuffen, som er i overensstemmelse med fællesskabsretten, men som kommer på et meget sent tidspunkt.

Så jeg vil bede om en begrundelse for, hvorfor bekendtgørelsen først kommer nu, og så vil jeg spørge, om det kun er det, at omladningen skal finde sted uden for gården, der er det nye i den, idet alt det andet, der står i bekendtgørelsen, sådan set er noget, som man allerede i dag skal overholde. Det mener jeg også er vigtigt at få præciseret, for at man kan vide, hvad der er nyt i denne sag.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Under førstebehandlingen af beslutningsforslag nr. B 76 i 1996 sagde landbrugsministeren følgende:

»Transport af husdyrgødning over grænser sker kun i den såkaldt nære grænsetrafik, det vil sige til ejendomme i Tyskland, som ejer jord på den danske side af grænsen – det er gammel tradition, det er gammel aftale, det kan vi ikke forhindre. Transport af gylle fra ét EU-medlemsland til et andet må kun finde sted, hvis modtagerlandet tillader det, og vi vil naturligvis ikke give en sådan tilladelse fra dansk side.«

Så vil jeg spørge ministeren: Er det sådan, at der er givet sådan en tilladelse, eller ej?

Og da jeg nu kan høre, at ministeren i hvert fald begynder at stramme forholdene omkring transporten af levende dyr op, vil mit andet spørgsmål være: Hvad med transporten af husholdningsaffald, altså ikke kun husdyrgødning, men også f.eks. dødt kød, som svinepesten jo også kan transporteres ind med? Forholder det sig sådan, at ministeren også vil træffe særlige foranstaltninger over for dét?

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne kvittere for, at ministeren i dag oplyser, at der nu reelt indføres et tvungent vognskifte i forbindelse med eksport af svin, for det mener jeg er et rigtigt skridt i retning af at

sikre, at der er mindre risiko for at få indslæbt svinepesten.

Men når det nu bliver oplyst, at vognen skal være rengjort, inden den kommer ind på gården, vil jeg spørge ministeren, hvor den rengøring skal foregå.

Spørgsmålet grunder sig på, at jo tættere på grænsen rengøringen foregår, jo større er sikkerheden. Så jeg håber, at den skal foregå tæt på grænsen.

Altså: Hvor skal den foregå?

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Fru Lene Espersen spørger, om bekendtgørelsen ikke er kommet meget sent, og dertil vil jeg sige, at vi har fulgt denne situation dag for dag, havde jeg nær sagt, og haft et meget højt beredskab i Veterinærdirektoratet og en meget tæt kontakt til erhvervet. Og den bekendtgørelse, der nu er kommet, har – selv om den har en reel baggrund – først og fremmest en psykologisk karakter, for de fleste har faktisk i forvejen transporteret deres vogn væk fra gården, men nu har vi altså udstedt en bekendtgørelse om det. Så kan man selvfølgelig altid diskutere tidspunktet og det øvrige forløb, men nu er den i hvert fald kommet.

Til hr. Bent Hindrup Andersen må jeg sige, at jeg desværre ikke har forberedt mig på hans spørgsmål, hverken om husholdningsaffald generelt eller om husdyrgødningstransport, men det, som jeg ifølge citatet skal have givet udtryk for, husker jeg er korrekt. Men jeg beklager, at jeg ikke har forberedt mig på spørgsmålet, og derfor vil det være halsløs gerning at bevæge sig ud i et svar.

Endelig vil jeg om rengøringen sige til hr. Kristen Touborg, at det i princippet er vognerejeren eller chaufføren, der afgør, hvor den skal foregå, men at jeg er bekendt med, at danske slagterier har stillet faciliteter til rådighed ved grænsen og øget beredskabet dernede; så det kunne selvfølgelig være et naturligt sted at få en sådan attest.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Ja, det, som jeg citerede om ministerens holdning dengang, er rigtigt nok, for det er læst ordret op, men det, som jeg egentlig vil spørge ministeren om, er, om ministeren i dag kan give den samme garanti for, at der ikke bringes husdyrgødning ind i landet ud over, når det drejer sig om en gård, der ligger ved grænsen.

Og det andet, jeg vil spørge om, er, om ministeren ikke finder, at hvis man skal yde en

ordentlig beskyttelse mod svinepest, skal man i hvert tilfælde også kigge på husholdningsaffaldet, som jo transporteres langt ind i landet.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Jeg er sikker på, at der ikke er sket nogen ændring med hensyn til husdyrgødningstransport. Det har jeg i hvert fald ikke nogen erindring om at der skulle være. Jeg bliver nødt til at svare på den måde.

Og husholdningsaffald er jo en anden ministers ressort, men den direkte fare er altså den direkte kontakt i besætningerne, og det er dér, jeg har taget ansvaret, og det er dér, jeg har ageret over for det, der er sket på det sidste.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1507

3) Til fødevarerministeren af:

Mariann Fischer Boel (V):

»Vil ministeren foranstalte, at man eventuelt ved hjælp af en bekendtgørelse træffer foranstaltninger, der sikrer, at de danske veterinærmyndigheder under alle forhold sikrer, at vogne, der passerer grænsen med henblik på dyretransport, ikke udgør nogen risiko for svinepestsmitte?«

Skriftlig begrundelse

Der er nu udbrudt 21 tilfælde af svinepest i Tyskland inden for den sidste uge, og også i Holland er 21 besætninger blevet ramt, og der er øjensynlig fortsat udvikling i smittespredningen.

Optræder svinepest i Danmark, er situationen katastrofal for danske svineproducenter. Det er umuligt at opgøre tabet på eksportindtægterne, men der er næppe tvivl om, at det vil komme til at dreje sig om milliardbeløb.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Som det fremgik af mit svar til fru Lene Espersen, har vi nu fået begrænset risikoen for indførelse af svinepest yderligere ved at lade Veterinærdirektoratet udstede en bekendtgørelse om rengøring og desinfektion af transportmidler til afhentning af klovbærende dyr.

Bekendtgørelsen betyder ganske vist ikke, at vi standser lastvognene ved grænsen, men vi

kræver, at chaufføren skal kunne dokumentere en forudgående rengøring af lastvognen, ligesom der er forbud mod, at lastvognen kommer i direkte kontakt med afsenderbesætningen.

Jeg mener derfor, at vi har gjort, hvad vi kan for at skabe den sikkerhed mod smittespredning, som spørgeren efterlyser.

Mariann Fischer Boel (V):

Ministeren har med den bekendtgørelse, som jeg forstår træder i kraft i dag, bevæget sig et lille skridt i den rigtige retning, men det er min opfattelse, at bekendtgørelsen indholdsmæssigt set primært har pædagogisk værdi – jeg tror, ministeren brugte udtrykket »psykologisk karakter«.

Og da ministeren ved tidligere lejligheder har givet udtryk for, at ministeren er parat til at tage de redskaber i brug, der er nødvendige for at sikre, at svinepesten ikke bliver spredt til Danmark, vil jeg så spørge: Hvis situationen virkelig skulle udvikle sig eksplosivt og svinene skulle stå nede i Slesvig-Holsten og nyse – hvad ingen af os selvfølgelig håber – hvilke hjælpemidler er ministeren så parat til at tage i brug?

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil også gerne kvittere for, at der i hvert fald er sket lidt af en stramning. Men jeg vil så spørge ministeren, om det egentlig har været forelagt EU, at man kan kræve et vognskifte og en vognvask ved grænsen.

Det er uforståeligt for mig, at det kan stride imod det indre marked, for det gælder jo for alle, og det gælder både ud af landet og ind i landet. Den måde kan det i hvert fald sagtens stilles op på, og det vil være både fornuftigt og rimeligt.

Derfor vil jeg altså spørge ministeren, om man har forelagt det eller man herhjemme selv vil påtage sig ansvaret for, at man er gået så langt, som man overhovedet kan, for det er jo et tungt ansvar at påtage sig.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er korrekt, at det er et tungt ansvar, og derfor tager vi det også så alvorligt i ministeriet og i Veterinærdirektoratet, som vi gør.

Til fru Mariann Fischer Boel vil jeg sige, at vi er i den heldige situation, at vi er medlem af det indre marked, og at vi dér har reguleret disse ting, og skulle den situation opstå, som fru Mariann Fischer Boel henviser til: at grisene står og nyser nede i Slesvig-Holsten, så træder EU's

beskyttelsesregler omkring svinepest i kraft med beskyttelseszoner og alt det andet, som vi i øjeblikket kender fra både Holland og Tyskland. Så der er nogle helt klare EU-procedurer, hvis denne situation skulle opstå.

Til hr. Bent Hindrup Andersen vil jeg sige, at der er ingen grund til at forelægge det for EU, for en af konsekvenserne af, at vi indførte det indre marked – som jeg vil gøre opmærksom på blev vedtaget af den danske befolkning ved en folkeafstemning – var, at vi flyttede det veterinære område væk fra den gamle grænse og ud til den enkelte ejendom, og at vi dermed i realiteten pålagde den enkelte besættningsejer et meget stort ansvar, som jeg i øvrigt både håber og tror at den enkelte besættningsejer vil leve op til.

Så vi kan ikke genindføre den gamle grænse med de sanktioner og kontrolmuligheder, der var dér, og det tror jeg i øvrigt at vi alt andet lige skal være glade for, for dermed er ansvaret flyttet ud til den enkelte gård.

Og jeg vil gerne understrege, at ud over de ting, som vi har talt om her, er det veterinære beredskab så højt, at hver gang der skal foregå en transport, er der en veterinær til stede, som skal godkende transporten, før man påbegynder pålæsningen.

Jeg kan næsten ikke se, hvordan man skulle kunne forlange mere sikkerhed end den, som vi har foranstaltet fra dansk side.

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg vil gerne høre, om ministeren har haft kontakt med EU for at spørge, om det er muligt at foretage en opstramning, der ligger ud over det, ministeren har taget skridt til i den bekendtgørelse, som nu træder i kraft i dag.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det har ikke været nødvendigt, for EU-reglerne på dette område er forholdsvis klare.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1501

4) Til justitsministeren af:

Tom Behnke (FP):

»Hvor langt er politidirektøren i København nået i sin nærmere undersøgelse af komiteen Flygtninge under Jorden, jf. svar på spørgsmål nr. S 3623 1995-96, og finder ministeren det fort-

sat hensigtsmæssigt, at foreninger kan indsamle penge til ulovlige formål, og at landets politimestre tilsyneladende skal se passivt til, mens det sker?»

Justitsministeren (Frank Jensen):

Politidirektøren i København har over for mig oplyst, at den politimæssige efterforskning af sagen om komiteen Flygtninge under Jorden er tilendebragt.

Sagen beror således hos anklagemyndigheden, som nu overvejer, om der er grundlag for at rejse tiltale for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 3.

Efter denne bestemmelse straffes den, der forsætligt bistår en udlænding med ulovligt at indrejse i eller opholde sig her i landet med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år.

Om den del af spørgsmålet, der vedrører offentlige indsamlinger, kan jeg oplyse, at det fremgår af lov om offentlige indsamlinger, at en offentlig indsamling skal anmeldes til politiet, inden den iværksættes.

Iværksættelsen kræver således ikke politiets forudgående tilladelse herunder godkendelse af formålet med indsamlingen. Det er dog en forudsætning, at indsamlingen afholdes til et lovligt formål.

Hvis det formål, der agtes støttet gennem en indsamling, kan anses for strafbart, kan der efter omstændighederne gøres et strafansvar gældende.

Op når man anmelder en offentlig indsamling til politiet, skal der anvendes særlige blanketter, der bl.a. skal indeholde oplysninger om, til hvilket formål midlerne skal anvendes. Derved sikres det, at politiet er opmærksom på, om det angivne formål for en anmeldt offentlig indsamling er lovligt.

Til spørgsmålet om, hvad politiet konkret foretager sig, hvis de får mistanke om, at en lovligt anmeldt offentlig indsamling har til hensigt at støtte et ulovligt formål, kan jeg oplyse, at i tilfælde af, at politiet i forbindelse med en anmeldelse eller senere får mistanke om, at midlerne fra en indsamling går til et ulovligt formål, vil politiet indlede en efterforskning med henblik på at få afklaret, om der er grundlag for at gøre strafferetligt ansvar gældende.

Tom Behnke (FP):

Tak for ministerens svar.

Jeg skal spørge, om ministeren vil være indstillet på at oversende Folketingets Retsudvalg

resultatet af anklagemyndighedens overvejelser, når de foreligger, hvad enten der bliver tale om, at der bliver rejst tiltale eller ikke.

Det andet spørgsmål, jeg ønsker at stille, er med hensyn til, at der skal være tale om et lovligt formål, altså at indsamlingen i sig selv skal have et lovligt formål. Det er jo sådan, hvis man kigger lidt tilbage i historien, at foreningen endda har været omfattet af skattelovgivningens § 8 a, så de personer, der gav et bidrag til indsamlingerne, oven i købet har kunnet trække det fra på deres selvangivelse. Derfor er spørgsmålet vedrørende anklagemyndigheden: Kommer der noget historisk ind i billedet, eller undersøger man kun foreningen pr. dags dato? Eller med andre ord: Går man tilbage i årene og ser på, om de indsamlinger, der blev foretaget dengang, havde et lovligt formål?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Københavns politidirektør har meddelt mig, at så snart tiltalespørgsmålet er afgjort, vil jeg som justitsminister blive orienteret, og jeg skal straks derefter lade meddelelsen tilgå Folketingets Retsudvalg. Så svaret på den første del af hr. Tom Behnkes spørgsmål er et klart ja.

Til den anden del af spørgsmålet om, hvorvidt man i forbindelse med overvejslen, om der kan rejses tiltale for overtrædelse af udlændingelovens § 69, stk. 3, er det klart, at hvis det drejer sig om indsamlinger til ulovlige formål, vil man se på, om den pågældende indsamler foruden den aktuelle har gennemført lignende indsamlinger, der har haft et ikkelovligt formål. Også her vil man naturligvis fra politiets og anklagemyndighedens side se på andre ting, der kan medvirke til, at en sag kan føre til domfældelse.

Tom Behnke (FP):

Tak for ministerens tilsagn om, at Folketingets Retsudvalg vil blive orienteret. Det er jeg meget glad for.

En anden ting, jeg også godt kunne tænke mig, at Folketingets Retsudvalg blev orienteret om, er aktindsigt med hensyn til, hvordan de ansøgninger har set ud. Det er jo åbenlyst for enhver, at foreningens erklærede formål er at skjule udviste flygtninge i Danmark, og det er ulovligt ifølge udlændingeloven. Når det er foreningens egentlige formål at udøve ulovlig virksomhed, kan det undre, hvordan den kan lave en ansøgning, som i den sidste ende måske endda er lovligt i sin formulering.

Men som sagt: Vil ministeren være indstillet på, at Folketingets Retsudvalg får lov til at se de ansøgninger, der er blevet indleveret?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Nu plejer Folketingets udvalg ikke at benytte sig af lovgivningen om aktindsigtsbegæring. Det er normalt, at man blot spørger ministeren, om man kan få oversendt de og de papirer, så hvis Folketingets Retsudvalg skulle ønske at få oversendt bilag fra den konkrete sag, vil jeg selvfølgelig undersøge, hvorvidt det kan lade sig gøre på nuværende tidspunkt, hvor anklagemyndigheden overvejer, om der kan rejses tiltale. Men så snart det kan lade sig gøre ud fra det grundlag, anklagemyndighed og politiet har, vil de kunne tilgå Folketingets Retsudvalg.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 46:

Forespørgsel til fødevareministeren [om strukturudviklingen i dansk landbrug].

Af Kristen Touborg (SF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 20/2 97).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 47:

Forespørgsel til arbejdsministeren [om dødsfald som følge af arbejdsmiljøforhold].

Af Jette Gottlieb (EL) og Bruno Jerup (EL).
(Forespørgslen anmeldt 20/2 97).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 169: Forslag til lov om ændring af lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. (Forhøjelse af afgiften af øl, vin og frugtvin m.m.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 19/2 97).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Det lovforslag, som her er til behandling, er et godt eksempel på den velkendte asymmetri i politik, som betyder, at det ikke er nogen større kunst at mobilisere et flertal for at dele goder og penge ud, mens det omvendt er forbundet med store vanskeligheder at få det samme flertal til at enes om en finansiering af disse goder.

Sådan var situationen, da et flertal uden om regeringen ønskede at sikre de studerende dækning af deres transportudgifter gennem et særligt befordringsfradrag. Det lykkedes imidlertid regeringen at forhandle sig frem til en løsning, som betød en nedsættelse af billetprisen for offentlig transport for studerende, og dette forslag er nu vedtaget. Men det samme flertal kunne ikke enes om finansieringen, og derfor blev der indgået en aftale mellem de tre daværende regeringspartier, SF og Enhedslisten om, at finansieringen skulle ske ved en forhøjelse af afgiften på øl og vin, medmindre der kunne opnås enighed om en anden finansiering.

Udviklingen omkring finansloven for 1997 betød, at der ikke kunne findes andre muligheder. Finanslovaftalerne med SF og Enhedslisten bekræftede derfor den tidligere aftale om at hæve øl- og vinafgifterne, og Socialdemokratiet kan derfor støtte lovforslaget.

Erling Oxdam (V):

Da Venstres ordfører ikke kan være til stede i dag, har jeg overtaget ordførerskabet.

I 1989 lykkedes det omsider at få Socialdemokratiet til at erkende, at de usædvanlig høje afgifter på øl og vin i Danmark var uforenelige med Europas åbne grænser, og denne erkendelse fremgik af det socialdemokratiske program »Gang i 90'erne«. Socialdemokratiet stemte i 1991 for første gang for en væsentlig afgiftsreduktion. I løbet af et par år blev afgifterne på øl og vin i Danmark næsten halveret, og forbru-